

Miljödepartementet*Klimatenheten***Rådets möte (miljö) den 28 oktober 2014**

Dagordningspunkt 5.

Rubrik: Förberedelser inför den 20:e sessionen i partskonferensen (COP 20) för FNs ramkonvention om klimatförändringar (UNFCCC) och den 10:e sessionen i partsmötet för Kyotoprotokollet (CMP10) (Lima, Peru 1-12 december 2014)

- Antagande av rådets slutsatser

Dokument: DS 13736/14

Tidigare dokument: -

Tidigare behandlad vid samråd med EU-nämnden: Nej

Bakgrund

Den 20:e partskonferensen för klimatkonventionen (UNFCCC) respektive det tionde partsmötet för Kyotoprotokollet äger rum i Lima, Peru den 1-12 december 2014. Inför detta möte avser EU:s miljöråd att anta rådsslutsatser.

Europeiska rådet förväntas anta rådsslutsatser om ett klimat- och energiramverk 23-24 oktober och dessa rådsslutsatser ska lyftas in i miljörådsslutsatserna. Vid miljörådsmötet kommer därför paragraf 6 som rör utfallet från Europeiska Rådet om EU:s interna ambitionsnivå vara öppen för diskussion. Därutöver kommer också paragraferna 2, 8 och 11 vara öppna. Paragraf 2 rör bl.a. det långsiktiga målet för utsläppsminskningar i relation till det vetenskapliga läget, paragraf 8 berör klimatfinansiering och i paragraf 11 hanteras frågan om EU:s syn på den internationella process som ska analysera de föreslagna bidragen innan Paris.

Regeringen har fått gehör för flera av sina synpunkter vid förhandlingarna av rådsslutsatserna i rådsarbetsgruppen, bland annat att rådsslutsatserna nu tydliggör EU:s position om ett önskvärt utfall från Lima och stärkta skrivningar om att EU:s ambition är att de utsläppsminskingsbidrag som parterna ska presentera under första kvartalet 2015 måste innebära en höjd ambitionsnivån jämfört med nuvarande åtaganden. Regeringen har också fått gehör för att förtydliga att marknadsmekanismer kan bidra till hållbar utveckling, framhålla att åtgärder mot kortlivade klimatföroreningar kan bidra till att höja ambitionsnivån före 2020 samt betona behovet av en effektiv efterlevnadsmekanism.

Rättslig grund och beslutsförfarande

Rådsslutsatser antas i samförstånd.

Förslag till svensk ståndpunkt

Regeringen välkomnar och stöder förslaget till rådsslutsatser där EU åter bekräftar sin höga ambition i klimatarbetet. Rådsslutsatserna tydliggör EU:s målsättningar inför förhandlingarna vid COP20 om den klimatöverenskommelse som ska antas i Paris 2015 och gälla för perioden efter 2020.

Regeringen välkomnar att rådsslutsatserna understryker vikten av att ge EU mandat att ha en ledande och pådrivande roll i förhandlingsprocessen. Regeringen stödjer EUs strävan efter ett utfall från Lima som möjliggör att en internationell rättsligt bindande klimatöverenskommelse kan antas i Paris med ambitiösa åtaganden som innebär att två-gradersmålet hålls. Regeringen anser här att EU och andra utvecklade länder har ett särskilt ansvar för att gå före och visa ledarskap genom att åta sig ambitiösa åtaganden för utsläppsminskningar som omfattar hela ekonomin.

Regeringen anser att det är centralt att synliggöra och lyfta fram de vetenskapliga slutsatserna från FNs klimatpanels (IPCCs) arbete (paragraf 1-2). Regeringen har under förhandlingarna om rådsslutsatserna betonat att EU tydligare bör framhålla de vetenskapliga bevisen, exempelvis från IPCC, om att en långsiktig omställning till ett samhälle med låga utsläpp kan bidra till gröna jobb, innovation och en hållbar ekonomisk tillväxt. Sådana skrivningar har ännu inte fått genomslag i rådsslutsatserna trots ett starkt stöd från många andra medlemsstater. Regeringen anser att detta är en aspekt som tydligare bör genomsyra EUs budskap såväl i rådsslutsatserna som vid bilaterala kontakter med andra parter under processen fram till COP21 i Paris.

Regeringen anser att det är viktigt att EU betonar att den s.k. Doha-ändringen som möjliggör Kyotoprotokollets andra åtagandeperiod kommer att ratificeras (paragraf 4). För många andra parter är det en förutsättning för att en ny klimatöverenskommelse ska kunna godtas.

Regeringen har också särskilt framfört vikten av att miljöministrarna vid Miljörådet ges utrymme att diskutera både hur det fortsatta EU-interna arbetet med EUs bidrag inför Paris ska bedrivas och EUs ambitionsnivå i de internationella förhandlingarna i samband med diskussionen om hur Europeiska Rådets beslut om EU:s ramverk för klimat och energi till 2030 ska formuleras i rådsslutsatserna (paragraf 6). Regeringen vill se en tydlig process för att färdigställa EUs bud inför Paris. Regeringen har särskilt betonat vikten av att EU är tydligt med att man eftersträvar att ett beslut fattas om vilka informationskrav som ska medfölja det nationellt beslutade bidraget som parterna ska presentera under första kvartalet 2015 (paragraf 9). Regeringen har också verkat och fått gehör för skrivningar som tydliggör att EUs syn är att alla parters bidrag måste utgöra en ambitionshöjning i förhållande till nuvarande åtaganden (paragraf 10).

Regeringen anser också att parternas bidrag måste analyseras och jämföras utifrån såväl rättvisaspekter som ambitionsnivå innan COP21 i Paris (paragraf 11). För att kunna jämföra bidrag och säkerställa att den totala ambitionsnivån håller världen under två graders temperaturhöjning är det centralt att bidragen är transparenta, kvantifierbara och jämförbara med varandra, såsom anges i paragraf 10.

Regeringen betonar att anpassning är en central del av den nya överenskommelsen (paragraf 14). De senaste forskningsresultaten från IPCCs femte utvärdering har ytterligare förstärkt kunskapen om att alla länder måste anpassa sig till klimatförändringarna men att det är de fattigaste och mest utsatta som kommer att drabbas allra hårdast.

Regeringen anser att klimatöverenskommelsen måste konstrueras så att den är dynamisk och kan hantera utveckling av det vetenskapliga läget, teknologisk utveckling samt att parternas ansvar och förmåga förändras. Dessutom behöver överenskommelsen utformas på ett sätt som säkerställer att ambitionsnivån på åtagandena på ett enkelt sätt kan justeras uppåt så att två-gradersmålet kan hållas. Ett robust regelverk för övervakning, rapportering och verifiering samt gemensamma bokföringsregler och ett effektivt efterlevnadssystem är en nödvändig grund för en sådan överenskommelse (paragraf 15-18).

IPCCs rapporter visar tydligt att behovet av att agera för att höja ambitionsnivån för utsläppsminskningar före 2020 är mycket stort. Regeringen anser att det arbete som sker inom ramen för UNFCCC för att överbrygga ambitionsgapet är positivt och bör stödjas. Samtidigt finns ett stort behov av att vidta kompletterande åtgärder, såsom

åtgärder för att hantera kortlivade klimatpåverkande gaser, fluorerade kolväten (HFC) samt att minska och fasa ut subventioner till fossila bränslen (paragraf 23-25). Det är också centralt att agera i andra fora för att minska utsläppen såsom Montrealprotokollet och ICAO/IMO (paragraf 27-28).

Regeringen välkomnar det positiva momentum som FNs generalsekreterares toppmöte som hölls 24 september har skapat (paragraf 26).

Europaparlamentets inställning

Europaparlamentet har ingen formell roll vid antagandet av rådsslutsatser.

Förslaget

Förslaget till rådsslutsatser fokuserar på att förmedla budskap om EUs prioriterade frågor för utfallet från partsmötet i Lima i december samt EUs syn på utformningen av den internationella klimatöverenskommelse som Klimatkonventionens parter ska anta vid COP21 i Paris hösten 2015. Förslaget till rådsslutser är uppdelat i ett antal undersektioner enligt följande:

Urgency and need for global action (paragraferna 1-3) fokuserar på att kunskapsläget om klimatförändringarna och om behovet av kraftfulla åtgärder för att minska utsläppen har förstärkts ytterligare genom de rapporter som den internationella klimatpanelen (IPCC) har presenterat under det senaste året. Ytterligare fördröjningar kommer att öka kostnaderna för såväl åtgärder för att minska utsläppen som effekter av klimatförändringarna.

EU and Member States' action (paragraferna 4-8) belyser att EU och dess medlemsstater avser att ratificera den s.k. Dohaändringen som möjliggör Kyotoprotokollets andra åtagandeperiod så snart som möjligt under 2015. Här betonas också att EU-länderna överträffar sitt åtagande för den första perioden (2008-12), är på god väg att överträffa sitt mål till 2020 och lever upp till sina åtaganden för klimatfinansiering. I paragraf 6 finns också utrymme för att lyfta in text som reflekterar utfallet från Europeiska Rådets möte den 23-24 oktober då ett utsläppsminskningmål för 2030 ska antas som en del av ett ramverk för klimat- och energipolitiken för 2030. EU bekräftar här att det mål som Europeiska Rådet beslutar om kommer att presenteras i det föreslagna nationellt beslutade bidrag som alla parter (s.k. *intended nationally determined contribution*), om möjligt, ska lägga på bordet under första kvartalet 2015 enligt beslutet från COP19 i Warszawa.

Lima deliverables (paragraf 9) redogör kortfattat för vad EU har som övergripande målsättning för COP20, bl.a. att nå ett beslut om vilka informationskrav som ska medfölja det nationellt beslutade bidrag som parten presenterar, ett beslut om en process för hur bidragen ska kommuniceras och analyseras, att enas om de huvudsakliga beståndsdelarna i 2015-överenskommelsen samt att sluta utsläppsminskningssgapet före 2020.

Ex-ante and ex-post processes for intended nationally determined contributions (paragraferna 10-12) redogör i närmare detalj för vikten av beslutet om vilken information som parterna ska lämna in med sina bidrag och att det syftar till att säkerställa att dessa är transparenta, kvantifierbara och jämförbara. EU anser också att beslutet ska ställa krav på parterna att redovisa på vilket sätt det föreslagna bidraget är rättvist och ambitiöst, att bidraget främst ska utgöras av åtaganden för utsläppsminskningar och att bidraget måste utgöra ett mer ambitiöst åtagande än partens nuvarande åtagande. EU betonar också vikten av att i Lima besluta om en internationell process som analyserar såväl rättviseaspekter som ambitionsnivå i de föreslagna bidragen innan Paris.

2015 agreement (paragraferna 13-22) utvecklar EU:s syn på innehållet i överenskommelsen. EU betonar här bl.a. att anpassning är en central del av överenskommelsen. EU anser att överenskommelsen måste utformas på ett långsiktigt och dynamiskt sätt så att parternas åtaganden kan ses över mot två-gradersmålet och enkelt kan justeras uppåt. EU betonar här också vikten av att ha ett robust regelverk för mätning, rapportering och verifiering av utsläpp, gemensamma bokföringsregler och ett efterlevnadssystem. Här betonas också att gendaspekterna behöver beaktas samt vikten av att vidta åtgärder för att skapa ett brett samhällsengagemang för klimatfrågan.

Pre-2020 mitigation ambition (para 23-25) uppmanar alla parter att agera för att sluta ambitionsgapet till 2020 genom ett brett engagemang från parter, organisationer, civilsamhälle och den privata sektorn.

En höjning av ambitionsnivån så att gapet mellan nuvarande åtaganden och de utsläppsminskningar som krävs för att hålla världen under två graders temperaturhöjning är central, liksom att engagera aktörer på flera olika nivåer och områden. Ett antal områden med stor potential pekas särskilt ut, bl.a. förnybar energi, städer, åtgärder för att minska kortlivade klimatpåverkande gaser (föroreningar som sot och metan) och markanvändning.

Paragrafen om *Climate Summit* välkomnar det positiva momentum som det toppmöte som FNs generalsekreterare bjöd in till i New York den 23 september gav upphov till.

Under *Other processes* betonas att International Civil Aviation Organisation (ICAO)/International Maritime Organisation (IMO) behöver agera, vikten initiera förhandlingarna om en global utfasning av fluorerade kolväten (HFC) under Montrealprotokollet (paragraf 28) och att post-2015-agendan och klimatförhandlingarna måste samordnas och komplettera varandra.

Gällande svenska regler och förslagets effekter på dessa

Ej relevant

Ekonomiska konsekvenser

Dessa rådsslutsatser bedöms inte påverka statens finanser.